

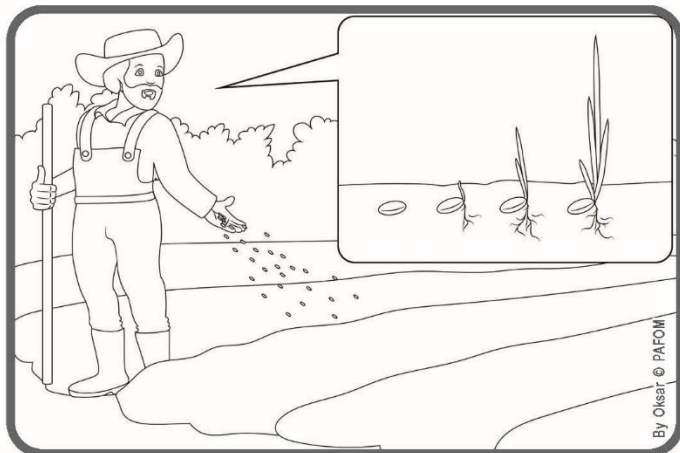

Nechme v nás růst Lásku

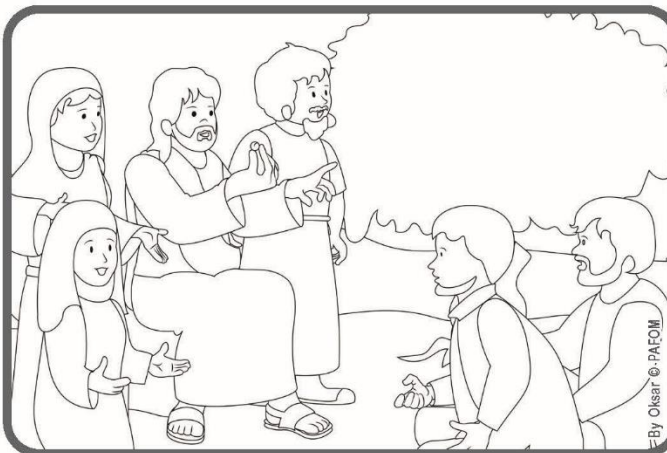

"Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; at' spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste (Mk 4, 26-27).

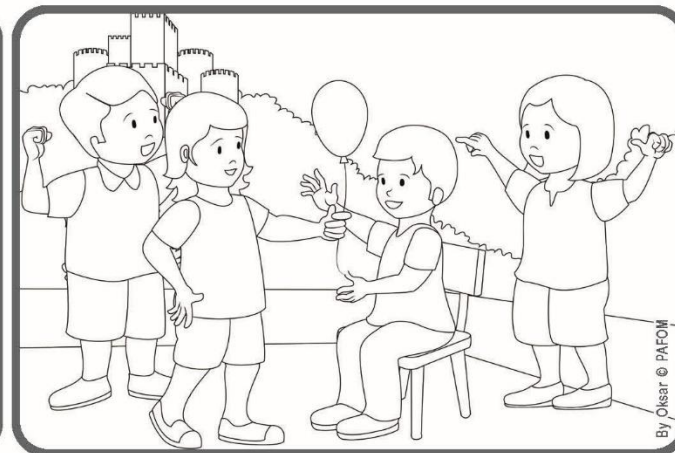
(Červen 2024, z liturgie 16. června, XI. neděle v mezidobí)

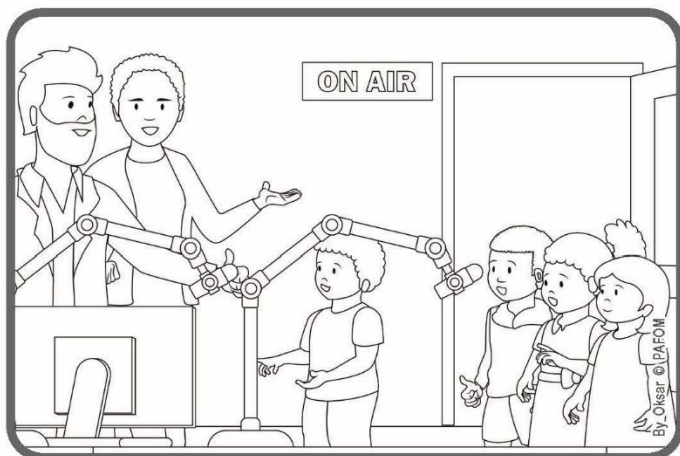
Viděl jsi někdy zemědělce, který do země háže semínko? Už ho neuvidíš, ale semínko se pomalu promění: vyraší kořeny a potom stonek, který prorazí zem a pak poroste, až se stane rostlinou.

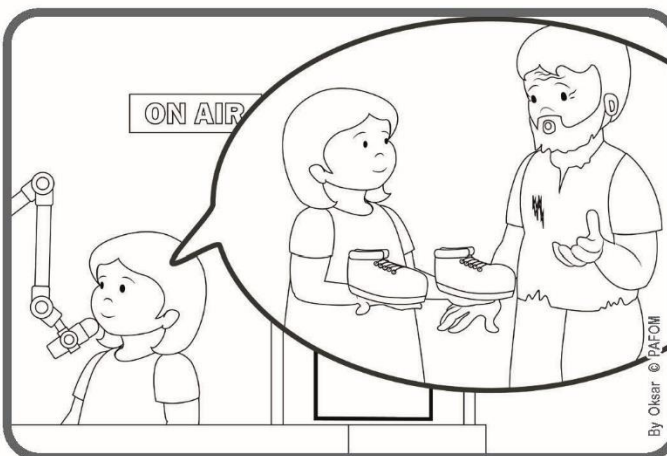
Ježíš často vysvětloval, že nový život, který přinesl na zemi je jako malinké, ale velmi silné semínko, které roste, anižby dělalo hluk a může se stát největším stromem v okolí.

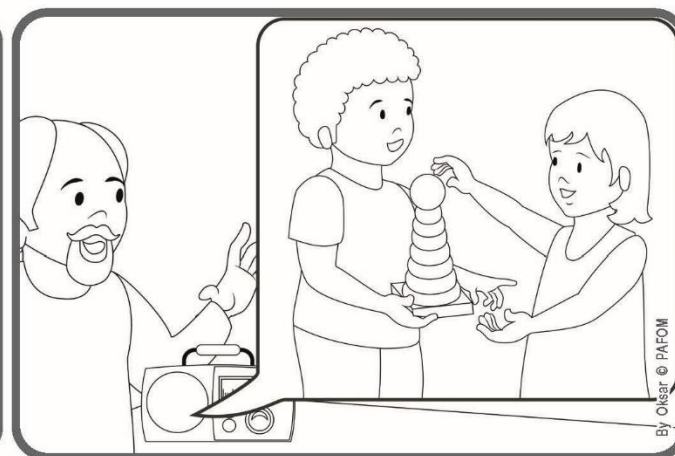
Větve toho stromu jsou tak velké, že se na nich mohou usídlit ptáci a postavit si hnízdo v jejich stínu. Tak je to s každým skutkem lásky: i když je malý, přinese mnoho plodů a udělá radost mnoha lidem!

"Wow! říkají Gen4. Jsme pozváni do rádia! Musíme se dobře připravit!". Když přijou v den vysílání do vysílacího sálu, je vše připraveno. Je tu hodně mikrofonů, ale Gen 4 se nezaleknou.

Carmen si vezme jeden mikrofon a řekne: "Dala jsem panenku kamarádce, která neměla žádné hračky". A Zuzana: "Chtěla jsem pomoci jednomu chudému, který neměl boty! Byla jsem šťastná, když jsem mu mohla dartovat nové boty,

František vypráví, že půjčil své hračky sestřičkám. Nakonec jim lidé, kteří pracují v rádiu děkují: jejich malé příběhy došli daleko a udělali radost mnoha posluchačům! (Gen4 ze Salvádu).